

«Jo m'proposo molestarvos poch», m' estimaria molt més no dir res. «Res, donchs, de programas ja exposats», y que prou nosa 'm fan, á pesar d' haverlos embullat tant com vaig poguer.

«Lo poble 'ns censura á tots y te rahó», però no li val. «Cal donar satisfacció al poble, concedintli algo y redimeixi las nostras culpas», però per ara li carregarem tota mena de contribucions, y mentres no ho tiri tot al botavant, eucara que no puga lo anirém aplanant. «Per totes parts nos ofereixen», mellor dit, imposém «sacrificis y abnegació. Economias, no demanar empleos, etc.», aixó es música celestial.

«Que la nostra política sia d'auscultació y atenció» no fos cas que 'ns trobessin desprevinguts y 'ns tiressen á fora impensadament. Lo mellor es no fer res y vigilar. «Tinch un desafío á mort ab lo meu programa», penso que 'l tinch ja prou arreconat y que no m' ha de fer cap mal: «Ni fugiré ni retrocediré del meu camí», penso quedar-me parat fins que 'm tirin en banda. «Lo meu programa cab dintre de las institucions, dintre de las lleys actuals», fins lo poden embolicar ab una fulla de broch.

«Si fracasso ab aixó vindrá la dictadura», es dir, de la plassa d' Orient m' enviarán un recado pera que deixi lo pis á n' en Polavieja, però tinguin entés á la casa gran, que ab aixó «se perderá la patria», que vol dir que aquella casa també 's quedarà pera llogar, y que tots aquets ximpls y altras cosas que ahir cridavan visca la república als generals dels plomeros y las bandas, nos donarán una altra funció del mateix ordre polítich-religiós y atractius á la de 1873, ab las corresponents excursions de tropas per las montanyas... que algún ó altre viudrá á compoundreho.

De consegüent, per dolent que sia, més val que m' hi deixin quedar. Aquí tenen al general Martinez Campos y en Pidal, que han d' esser presidents de las Corts y que no 'ls hi dirán lo contrari.

Y, efectivament, no diuen res; lo gran cacich d' Asturias, perque no 's vol embolicar, y l' altre perque no hi entén pilota. «He dicho».

LA MARINA ESPANYOLA EN L' ANY 1797.

Regirant los tomos de *Misceláneas* que han surtit entre 'ls manuscrits de la Biblioteca Episcopal Catalana, pera enterarme del seu contingut, entre mitg d' un farrigo-farrago de *Loas*, *Entremeses*, sermons y poesias humorísticas en català, hi he trobat una munió de cartas escrites desde Madrid en las quals se fa la historia de la sangnant y estéril guerra que allavors sosteniam, junt ab Fransa, contra Inglaterra. S' hi troban detalls interessantíssims pera 'l perfecte coneixement de tots los principals successos, aixís com de la mala organisació que en cosas de marina ja allavors regnava. Aixó, unit á la mala estrella, ó diguint-ho com vulguin, de dita marina, es causa de que, junt ab las cartas, hi vagin inclosos uns versos que, si be no poden servir de modelo de versificació, tenen, en cambi, gran importancia, puig demostran la opinió en que ja allavors se tenia á la *invencible* Marina Espanyola. Tenen ademés una altra qualitat, y es la de semblar de actualitat, puig lo mateix que ells diuen, ab tot y esser d' un sigle endarrera, podria repetir-se avuy. Per aquestes rahons he cregut convenient copiarlos y publicarlos aquí, tal com se troban en lo manuscrit: